

## Αρείου Πάγου 1048/2012 (Β2, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Πηγή: <http://www.areiospagos.gr/>, ΕΕΔ Τόμος 72/2013 σελ. 695

Υγιεινή και ασφάλεια. Παράλειψη εργοδότη να παράσχει στους εργαζόμενους τα προβλεπόμενα από ΚΥΑ είδη ατομικής προστασίας για την προστασία της υγείας και της σωματικής ακεραιότητάς τους. Επιδίκαση ποσού ως αποζημίωσης για ποσά που δαπάνησαν οι εργαζόμενοι για να τα προμηθευτούν.

### ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Δημήτριο Πατινίδη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γρηγόριο Κουτσόπουλο, Δημήτριο Μουστάκα, Χριστόφορο Κοσμίδη και Ασπασία Καρέλλου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 15 Μαΐου 2012, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Δημοτικού Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ", ως διαδόχου του αρχικά αναιρεσειόντος Δημοτικού Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία "ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ" (Π.Ο.Δ.Α.), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ευγενία Δημητροπούλου και κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Σ. Α., 2) Δ. Α., 3) Φ. Α., 4) Β. Β., 5) Ι. Γ., 6) Σ. Δ., 7) Γ. Κ., 8) Σ. Κ., 9) Γ. Μ., 10) Ε. Μ., 11) Α. Μ., 12) Α. Μ., 13) Δ. Π., 14) Ν. Π., 15) Δ. Π., 16) Γ. Σ., 17) Ι. Σ., 18) Λ. Τ., 19) Θ. Α., 20) Β. Β., 21) Ε. Β., 22) Χ. Γ., 23) Β. Δ., 24) Χ. Ζ., 25) Χ. Ι., 26) Α. Κ., 27) Κ. Κ., 28) Γ. Κ., 29) Δ. Κ., 30) Σ. Κ., 31) Μ. Κ., 32) Σ. Κ., 33) Ε. Κ., 34) Α. Λ., 35) Ι. Μ., 36) Α. Μ., 37) Φ.-Ι. Μ., 38) Κ. Μ., 39) Κ. Ν., 40) Θ. Π., 41) Β. Π., 42) Α. Π., 43) Μ.-Ν. Ρ., 44) Δ. Σ., 45) Σ. Σ., 46) Ν. Τ., 47) Ρ. Χ., 48) Χ. Ω., 49) Π. Ζ., κατοίκων ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Νικόλαο Σωτηρακόπουλο και κατέθεσαν προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 13/7/2004 αγωγή των ήδη αναιρεσιβλήτων, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 908/2004 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 133/2008 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσίον με την από 8/12/2010 αίτησή του. Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Ασπασία Καρέλλου ανέγνωσε την από 17/1/2012 έκθεσή της, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της από 8/12/2010 αιτήσεως αναίρεσεως.

Η πληρεξούσια του αναιρεσίοντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, ο πληρεξούσιος των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της και καθένας την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

#### ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, στο άρθρο 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος ορίζεται, ότι " Η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 5, γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής, όπως νόμος ορίζει ..." και " Νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων ... είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2. Νόμος ορίζει, επίσης, τα καθήκοντα που μπορεί να ασκεί το προσωπικό του προηγούμενου εδαφίου. Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεων του σε αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της παραγράφου αυτής ισχύουν και ως προς τους απασχολούμενους με σύμβαση έργου". Με το άρθρο 14 του ν. 2190/1994 "Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης " είχε ήδη ορισθεί ο τρόπος διορισμού και πρόσληψης (με διαγωνισμό ή με καθορισμένη σειρά προτεραιότητας) τακτικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα της παρ. 1 (μεταξύ των οποίων και τα ΝΠΔΔ). Περαιτέρω, με το άρθρο 17 του ν. 2839/2000 ορίστηκαν τα εξής: "1. Προσωπικό το οποίο υπηρετεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ή υπηρέτησε μέσα στο χρονικό διάστημα από 1 /8/1999 μέχρι 31/3/2000 στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ α' και β' βαθμού και στα ΝΠΔΔ, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης ή με σύμβαση μίσθωσης έργου, κατατάσσεται σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα τελευταίας απασχόλησης, εφόσον κατά την 31/3/2000: α) Είχε συνολική παροχή υπηρεσίας στο φορέα, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις μίσθωσης έργου τουλάχιστον είκοσι

τέσσερις (24) μήνες, β) Δεν είχε μεσολαβήσει, προκειμένου για προσωπικό που απασχολήθηκε με περισσότερες της μιας συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, χρονικό διάστημα διακοπής μεταξύ των συμβάσεων .μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών, γ) Η απαιτούμενη κατά το εδάφιο α' συνολική παροχή υπηρεσίας, προκειμένου για προσωπικό που απασχολήθηκε με συμβάσεις μίσθωσης έργου, έχει παρασχεθεί από 1/1/1995 και εφεξής, δ) Κατά την πρόσληψη ή την κατάρτιση των συμβάσεων δεν παραβιάσθηκαν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που διέπει την πρόσληψη ή την κατάρτιση της συμβάσεως, των ΠΥΣ 236/1994 (ΦΕΚ Α115) και 55/1998 (ΦΕΚ Α'292), καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ Α'28) και του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ Α'206). ε) Πρόκειται εφεξής να καλύψει πάγιες και διαρκείς ανάγκες του φορέα, σε θέσεις του οποίου κατατάσσεται στ) Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της νέας θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου του εδ. α ' της παρ. 1 λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ...". Εξ άλλου, κατά το άρθρο 6 του ν.2527/1997, "Για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου από υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα με φυσικά πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 681 κ.ε. του Αστικού Κώδικα ή με άλλες ειδικές διατάξεις, απαιτείται η προηγούμενη έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, με την οποία καθορίζεται ο αριθμός των προσώπων που θα απασχοληθούν, το συγκεκριμένο έργο που θα εκτελέσουν, το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ολική ή τμηματική παράδοση του έργου, το συνολικό ποσό της αμοιβής του αναδόχου, ο τόπος εκτέλεσης του έργου, καθώς και ότι το έργο δεν ανάγεται στον κύκλο των συνήθων καθηκόντων των υπαλλήλων του οικείου φορέα και αιτιολογία για τους λόγους που δεν μπορεί να εκτελεσθεί από υπαλλήλους του. Με τη σύμβαση μίσθωσης έργου καθορίζονται οι τυχόν αναγκαίοι όροι και κάθε λεπτομέρεια, σχετικώς με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αναδόχου. Σύμβαση μίσθωσης έργου που καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες είναι αυτοδικαίως και καθ' ολοκληρίαν άκυρη" (παρ. 1)". Για την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται στην παράγραφο 1, καθώς και για την προηγούμενη έγκριση, όπως αυτή προβλέπεται, κατά τις κείμενες διατάξεις, για τη σύναψη σύμβαση μίσθωσης έργου απαιτείται βεβαίωση του ΑΣΕΠ ότι πρόκειται για γνήσια σύμβαση έργου που δεν υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία και δεν καλύπτονται με αυτή πάγιες και διαρκείς ανάγκες"(παρ. 5) "Ανανέωση ή παράταση της σύμβασης μίσθωσης έργου απαγορεύεται και είναι αυτοδικαίως άκυρη ... Ρήτρα καταβολής της εργολαβικής αμοιβής τμηματικώς κατά μήνα ή άλλα χρονικά όρια χωρίς συνάρτηση με την πρόοδο του έργου είναι αυτοδικαίως άκυρη" (παρ. 6). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 648 επ. ΑΚ και 6 του ν. 765/1943, που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 38 ΕισΝΑΚ, προκύπτει ότι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει όταν οι συμβαλλόμενοι, με τους όρους της συμφωνίας τους, αποβλέπουν στην παροχή της εργασίας που συμφωνήθηκε και στο μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο

καθορισμού και καταβολής του και ο εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη, η οποία εκδηλώνεται με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο οδηγίες, ως προς τον τρόπο, τον τόπο και το χρόνο παροχής των υπηρεσιών και ασκεί εποπτεία και έλεγχο για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης του προς αυτές (Ολ.Α.Π. 28/2005). Η σύμβαση αυτή διακρίνεται από την αναφερόμενη στο άρθρο 681 ΑΚ σύμβαση μίσθωσης έργου, επί της οποίας δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας), κυρίως γιατί με τη σύμβαση εργασίας οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην εργασία που παρέχεται σε ορισμένο ή αόριστο χρόνο, ενώ με τη σύμβαση μίσθωσης έργου οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην επίτευξη του συμφωνηθέντος αποτελέσματος, η πραγμάτωση του οποίου συνεπάγεται την αυτόματη λύση της μεταξύ των συμβαλλομένων συμβατικής σχέσης. Ο χαρακτηρισμός της συμβατικής σχέσης γίνεται από το δικαστήριο μετά από εκτίμηση όλων των συγκεκριμένων περιστάσεων, για να κριθεί, ανεξάρτητα από το νομικό χαρακτήρα που έδωσαν τα μέρη - με ποια συγκεκριμένη νομική σχέση συνδέονται τα μέρη (Ολ.Α.Π. 19/2007, 18/2006).

Στην προκείμενη περίπτωση το ως Εφετείο δίκασαν Πολυμελές Πρωτοδικείο δέχθηκε ανελέγκτως και τα εξής: Οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσίβλητοι προσλήφθηκαν από το εναγόμενο ΝΠΔΔ και ήδη αναιρεσείων προ του επίδικου χρόνου (από το 1998 έως το 2002). Από της προσλήψεως τους και εντεύθεν προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως μουσικοί, στη Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων "Αθηναϊκή Φιλαρμονία", συνεχώς (πλην) της 22ης (Χ. Γ.), η οποία κατά το έτος 2002 δεν παρείχε τις υπηρεσίες της στην Αθηναϊκή Φιλαρμονία και των 32ου (Η. Κ.) και 46ου (Φ. Σ.) οι οποίοι κατά τα έτη 2001 και 2002 δεν παρείχαν τις υπηρεσίες τους στην Αθηναϊκή Φιλαρμονία. Το αναιρεσείον προσέλαβε τους αναιρεσίβλητους ως μουσικούς, με έγγραφες συμβάσεις έργου, ετήσιες, εξάμηνες ή οκτάμηνες, οι οποίες μετά τη λήξη τους ανανεώνονταν συνεχώς με τη συναίνεση του αναιρεσείοντος. Οι, α) 1 έως και 18 των αναιρεσιβλήτων ήσαν συμβασιούχοι για όλο το επίδικο διάστημα μέχρι 3/9/2002, β) οι 19-21, 23-31, 33-45 ήσαν συμβασιούχοι για όλο το επίδικο διάστημα μέχρι 22/12/2002, γ) η 22η (Χ. Γ.) ήταν συμβασιούχος μέχρι και το 2001, δ) η 32η (Η. Κ.) ήταν συμβασιούχος μέχρι και το 2000 και ε) ο 46ος (Φ. Σ.) ήταν συμβασιούχος μέχρι και το 2000. Ήδη από 11/9/2002 οι 18 πρώτοι αναιρεσίβλητοι και από 31/1/2003 οι λοιποί, έχουν καταταγεί και απασχολούνται από το αναιρεσείον με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ως μουσικοί (Τεχνικό Προσωπικό) της Αθηναϊκής Φιλαρμονίας. Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους έναντι του αναιρεσείοντος οι αναιρεσίβλητοι απασχολούνταν στη Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων κατά το επίδικο διάστημα των ετών 1998, 1999, 2000, 2001 και 2002, με σταθερό ωράριο εργασίας (επί 5 ημέρες σε εβδομαδιαία βάση) και υπό τις εντολές και την εποπτεία των προϊσταμένων τους και τις οδηγίες των οργάνων του αναιρεσείοντος. Δέχεται στη συνέχεια το ως Εφετείο δίκασαν Πολυμελές Πρωτοδικείο, ότι η παραπάνω εργασία που παρείχαν οι αναιρεσίβλητοι στο αναιρεσείον, είχε όλα τα χαρακτηριστικά της σύμβασης εξαρτημένης

εργασίας ιδιωτικού δικαίου και ειδικότερα το αναιρεσεῖον απέβλεψε στην υπό των αναιρεσιβλήτων παρεχόμενη εργασία (εκτέλεση μουσικών οργάνων), καθεαυτή και όχι σε συγκεκριμένο έργο, οι δε αναιρεσιβλήτοι τελούσαν υπό τον ιεραρχικό έλεγχο και εποπτεία των προϊσταμένων τους, λαμβάνοντας εντολές και οδηγίες δεσμευτικές για την εκτέλεση της εργασίας που τους είχε ανατεθεί, τηρούσαν καθημερινά σταθερό ωράριο εργασίας και παρείχαν την εργασία τους στον ορισθέντα υπό του αναιρεσεῖοντος τόπο και χρόνο, που αφορούσε καθορισμένες από την Αθηναική Φιλαρμονία εκδηλώσεις, εορτές και τελετές φιλανθρωπικές συναυλίες, αθλητικές διοργανώσεις, φεστιβάλ φιλαρμονικών κ.λ.π. και ότι οι άνω συμβάσεις βάσει των οποίων απασχολήθηκαν οι αναιρεσιβλήτοι κατ' επίφαση χαρακτηρίσθηκαν κατά τη σύναψη τους ως συμβάσεις έργου, ενώ επρόκειτο για συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας, επί των οποίων ισχύουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Κατόπιν των παραδοχών αυτών το Πολυμελές Πρωτοδικείο, αφού δέχθηκε την έφεση των αναιρεσιβλήτων, απέρριψε κατ' ουσίαν την αγωγή ως προς τους 32η και 46°, τη δέχθηκε εν μέρει ως προς τους λοιπούς, στους οποίους επιδίκασε τα εις αυτή ποσά, ως αποζημίωση σε χρήμα λόγω της μη παροχής των ειδών ατομικής προστασίας. Με την παραπάνω κρίση του το Πολυμελές Πρωτοδικείο, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 648 επ. και 6 του ν.765/1943, οι οποίες ήταν εφαρμοστέες και εφαρμόστηκαν, καθόσον οι παραδοχές ότι οι αναιρεσιβλήτοι, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, απασχολούνται στη Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων με σταθερό ωράριο εργασίας (επί 5 ημέρες σε εβδομαδιαία βάση) και υπό τις εντολές και την εποπτεία των προϊσταμένων τους και τις οδηγίες των οργάνων του αναιρεσεῖοντος, το οποίο απέβλεψε στην υπό των αναιρεσιβλήτων παρεχόμενη εργασία (εκτέλεση μουσικών οργάνων) καθεαυτή και όχι σε συγκεκριμένο έργο, ότι οι αναιρεσιβλήτοι τελούσαν υπό τον ιεραρχικό έλεγχο και εποπτεία των προϊσταμένων τους, λαμβάνοντας εντολές και οδηγίες δεσμευτικές για την εκτέλεση της εργασίας τους, την οποία παρείχαν στον ορισθέντα από τον αναιρεσεῖοντα τόπο και χρόνο, πληρούν το πραγματικό των ως άνω κανόνων ουσιαστικού δικαίου. Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως από το άρθρο 560 αρ. 1 του Κ.Πολ.Δ., με τον οποίο το αναιρεσεῖον προβάλλει την αιτίαση, ότι το ως Εφετείο δίκασαν Πολυμελές Πρωτοδικείο, χαρακτηρίζοντας τη συνδέουσα αυτό με τους αναιρεσιβλήτους έννομη σχέση ως σύμβαση εξαρτημένης εργασίας εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τις παραπάνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, είναι αβάσιμος.

Επειδή, κατά το άρθρο 343 παρ. 1 Α.Κ., ο υπερήμερος οφειλέτης, εκτός από την παροχή οφείλει και αποζημίωση για τη ζημία του δανειστή από την καθυστέρηση, κατά το άρθρο 297 Α.Κ., ο υπόχρεος σε αποζημίωση οφείλει να την παράσχει σε χρήμα και κατά το άρθρο 298 εδ. α' του ίδιου Κώδικα, η αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του δανειστή (θετική ζημία) καθώς και το διαφυγόν κέρδος. Εξάλλου κατά το άρθρο 662 ΑΚ, ο εργοδότης οφείλει να διαρρυθμίζει τα σχετικά με την εργασία και με το χώρο της, καθώς και τα

σχετικά με τη διαμονή, τις εγκαταστάσεις και τα μηχανήματα ή εργαλεία ώστε να προστατεύεται η ζωή και η υγεία του εργαζόμενου. Σύμφωνα δε με την τελευταία διάταξη εκδόθηκε η κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών 34042/1/2/1996 για τη χορήγηση ειδών ατομικής προστασίας και προληπτική ιατρική " Στους μόνιμους υπαλλήλους των ΟΤΑ, α) που απασχολούνται αποκλειστικά με εργασίες σε χώρους καθαριότητας, ύδρευσης, αποχέτευσης, άρδευσης, μηχανολογικού, νεκροταφείων, οδοποιίας, ηλεκτροφωτισμού, κήπων, παιδικών χαρών, παιδικών σταθμών καθώς και στους εργαζομένους σε εργασίες υπαίθρου (εργοδηγούς, επιβλέποντες έργων, τεχνίτες), β) που λόγω της φύσης εργασίας τους έχουν ανάγκη ατομικών ειδών προστασίας (γιατροί, φυσιοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, μάγειροι, σερβιτόροι, οικογενειακοί βοηθοί, νοσοκόμες), χορηγούνται τα κατωτέρω είδη ατομικής προστασίας ...". Τέλος με την από 9/2/1996 ΣΣΕ της ΠΟΠ - ΟΤΑ ορίζεται ότι, στις διατάξεις της ανωτέρω ΣΣΕ υπάγεται το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου όλων των κατηγοριών και ειδικοτήτων που απασχολείται στους Δήμους, στις Κοινότητες, στους Συνδέσμους, στα Ιδρύματα και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου των Δήμων και Κοινοτήτων και σε Οργανισμούς που εξαρτώνται ή επιχορηγούνται από ή τις Κοινότητες, με συμβάσεις εργασίας αορίστου και ορισμένου χρόνου (άρθρο 1) και ότι στο προσωπικό που αναφέρεται στο άρθρο 1 της παρούσας χορηγούνται ετήσια σε δύο περιόδους (χειμερινή - θερινή) τα παρακάτω είδη (άρθρο 6).

Στην προκείμενη περίπτωση το Πολυμελές Πρωτοδικείο δέχθηκε και τα ακόλουθα: Το αναιρεσεύον ενώ γνώριζε ότι όφειλε να παράσχει προς τους αναιρεσίβλητους τα απαραίτητα είδη ατομικής προστασίας, που προβλέπονται από την ΚΥΑ 34042/1996, δηλαδή τα απαραίτητα ατομικά μέσα για την προστασία της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας τους, ως εκ της φύσεως της εργασίας τους, για τα έτη 2001 και 2002 (για τα έτη 1998 - 2000 δέχθηκε ότι η αξίωση των αναιρεσίβλητων υπέπεσε στη διετή παραγραφή του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.δ. 496/1974), παρέλειψε να τα παράσχει. Ότι η αδικαιολόγητη αυτή άρνηση του αναιρεσεύοντος υποχρέωσε καθένα από τους αναιρεσίβλητους να προμηθευτεί δι' ιδίων δαπανών τα απαραίτητα μέσα (είδη) ατομικής προστασίας, κατά τα αντίστοιχα ποσά που ζητούνται με την αγωγή για τον καθένα. Κατέληξε δε το Πολυμελές Πρωτοδικείο ότι οι αναιρεσίβλητοι συνεπεία της υπαίτιας παράλειψης του αναιρεσεύοντος να τους παράσχει τα ως άνω είδη ατομικής προστασίας, για τα έτη 2001 - 2002, δικαιούνται ως αποζημίωση, κατ' άρθρο 297 και 662 ΑΚ, τα αιτούμενα ποσά που δαπάνησαν για να προμηθευτούν τα ως άνω είδη, κατά το διάστημα αυτό. Κατ' ακολουθίαν των παραδοχών αυτών το Πολυμελές Πρωτοδικείο εξαφάνισε την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή (εκτός από τους 32η και 46°) και επιδίκασε το εις αυτή αναφερόμενο στον καθένα χρηματικό ποσό για την ως άνω αιτία. Κρίνοντας έτσι το Πολυμελές Πρωτοδικείο ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις παραπάνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις (του άρθρου 662 Α.Κ.

και των άρθρων 1 και 6 της από 9/2/1995 ΣΣΕ της ΠΟΠ - ΟΤΑ, οι οποίες ήταν εφαρμοστέες στην κρινόμενη περίπτωση, σύμφωνα με τις παραπάνω παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η συνδέουσα τους αναιρεσίβλητους με το αναιρεσείον έννομη σχέση ήταν η της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας και όχι της μισθώσεως έργου, επί της πρώτης των οποίων εφαρμόζονται οι παραπάνω διατάξεις και ειδικότερα οι διατάξεις της ως άνω ΣΣΕ της ΠΟΠ - ΟΤΑ, μέλη της οποίας είναι οι αναιρεσίβλητοι, οι δε αιτιάσεις που προβάλλονται με το δεύτερο λόγο αναιρέσεως, μέρος πρώτο, από το άρθρο 560 αρ. 1 του Κ.Πολ.Δ ότι οι αναιρεσίβλητοι δεν δικαιούνται την παραπάνω παροχή, γιατί η εφαρμογή του άρθρου 662 ΑΚ, της ως άνω ΚΥΑ και της ΣΣΕ της ΠΟΠ-ΟΤΑ προϋποθέτει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που δεν υφίσταται στην κρινόμενη περίπτωση, αφού η συνδέουσα τους αναιρεσίβλητους με αυτό έννομη σχέση ήταν η της μισθώσεως έργου είναι αβάσιμες. Το δεύτερο μέρος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, από το άρθρο 560 αρ. 1 του Κ.Πολ.Δ., με το οποίο προβάλλεται η αιτίαση ότι τα προβλεπόμενα από την ως άνω ΚΥΑ είδη ατομικής προστασίας χορηγούνται αποκλειστικά στις ειδικότητες που αναφέρονται σ' αυτή στην οποία δεν υπάγονται οι αναιρεσίβλητοι, είναι αβάσιμο, καθόσον τα ως άνω είδη χορηγούνται σε όλους τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου, στους ΟΤΑ, στα Ιδρύματα και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, των Δήμων και Κοινοτήτων, σύμφωνα με την από 9/2/1995 ΣΣΕ της ΠΟΠ - ΟΤΑ (άρθρα 1 και 6). Η επίκληση της ως άνω ΚΥΑ είναι αλυσιτελής, καθόσον ναι μεν στην προσβαλλόμενη απόφαση γίνεται πλεοναστική αναφορά και της ως άνω ΚΥΑ, η ρύθμιση της οποίας αφορά το μόνιμο προσωπικό και τις παραπάνω ειδικότητες, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι αναιρεσίβλητοι, πλην όμως στην κρινόμενη περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, οι αξιώσεις των αναιρεσιβλήτων θεμελιώνονται στις διατάξεις των άρθρων 662 Α.Κ. και 1 και 6 της από 9/2/1995 ΣΣΕ της ΠΟΠ - ΟΤΑ, οι τελευταίες των οποίων προβλέπουν τη χορήγηση των ως άνω ειδών και στους αναιρεσίβλητους, χωρίς να απαιτείται η έκδοση ΚΥΑ, οι οποίες και εφαρμόστηκαν από το Πολυμελές Πρωτοδικείο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 8/12/2012 αίτηση για αναίρεση της 133/2008 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

Καταδικάζει το αναιρεσείον στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, τα οποία ορίζει σε χίλια οκτακόσια (1.800) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 7 Ιουνίου 2012. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 12 Ιουνίου 2012.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ